

fra bestemmelsen om oplysning angående bistand overført til de fælles bestemmelser i § 7 i lovforslaget. Reglerne i § 39 b, stk. 2, om offentliggørelse er overført til forslaget § 9 og reglen i § 39 d, stk. 4, om vederlag til tilsynet til de særlige bestemmelser i § 198. I lovens § 39 f, som efter forslaget bliver § 16, er i stk. 1 udgået nr. 4 som en følge af det samtidig fremsatte lovforslag om ændringer i bl. a. aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven. Reglerne i lovens § 39 g om køre af skifterettens afgørelser er overført til lovforslagets §§ 208 og 214.

Til § 12.

Efter den gældende lovs § 39 c, jfr. betænkningssudkastets § 13, er skifterettens bestemmelse om, at der ikke kan ske realisation af udlagte effekter, ikke til hinder for, at udlægshaveren bringer det udlagte ud af skyldnerens besiddelse. Imidlertid har der i den tid, 1975-loven har været ikraft, i praksis vist sig at være behov for en regel om, at skifteretten også kan bestemme, at der ikke kan ske rådighedsfratagelse. En sådan bestemmelse vil i mange tilfælde kunne forøge skyldnerens muligheder for at videreføre virksomheden, og som regel har udlægshaveren ikke noget imod, at det udlagte forbliver i skyldnerens besiddelse. Forslaget indeholder derfor en bestemmelse om, at skifteretten kan forbyde rådighedsfratagelse. Hvor omstændighederne taler for det, kan skifteretten nøjes med at nedlægge realisationsforbud.

Efter § 39 c omfatter et realisationsforbud ikke en panthavers tvangsfyldestgørelse, jfr. henvisningen til lovens § 23, stk. 2, der ikke omfatter udlæg på grundlag af pantebrev i fast ejendom. Da retsplejelovens § 680 om panthavers adgang til at holde sig til pantet, foreslås ophævet, jfr. § 16 i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v., smh. med dette forslags § 85, falder begrundelsen for at give de nævnte udlæg en særstilling bort, hvorfor også sådanne udlæg efter forslaget § 71 bortfalder i tilfælde af konkurs. Herefter, og da en panthavers salg af skyldnerens ejendom i øvrigt vil kunne være ødelæggende for bestræbelserne på at tilvejebringe en ordening af skyldnerens forhold, omfatter realisationsforbudet efter lovforslaget, ligesom efter betænkningssudkastet, også udlæg, der er foretaget af en panthaver.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 66 og 157.

Udledelsen af ordet „udpantning“ skyldes, at udlæg og udpantning er blevet samlet til et begreb under betegnelsen „udlæg“ ved den i bemærkningerne til § 6 nævnte ændring af retsplejeloven.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lovs § 4 om overgivelse af en ydelse til skyldneren, efter at skifteretten har beskikket tilsyn for ham. Disse regler blev indført ved 1975-loven. Reglerne er også anvendelige ved beskikkelse af tilsyn som vilkår for udsættelse med afgørelsen om konkurs eller for åbning af akkordforhandling, jfr. henvisningerne til § 13 i § 24, stk. 2, og § 168, stk. 2. Om overgivelse til et konkursbo findes regler i § 60.

Til kapitel 3.

Bestemmelserne i §§ 17-28 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til den gældende lovs §§ 40-50 c.

Reglerne i den gældende lovs § 45 er overført til § 7 i lovforslaget. Bestemmelsen i § 50 a, som vil blive søgt overflødiggjort ved forhandlinger om en ændring i den nordiske konvention om konkurs, er i forslaget overført til § 223 i overgangsbestemmelserne.

Efter lovforslagets § 204 kan skifteretten beskikke en advokat for en part, når det skønnes nødvendigt, at han har advokatbistand, og han opfylder den økonomiske betingelse i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2. Der vil således kunne beskikkes en advokat allerede under en strid om, hvorvidt skyldneren skal erklæres konkurs.

Til § 18.

Til stk. 1. Udpantning er ikke medtaget i bestemmelsen, jfr. bemærkningerne til § 12.

Til § 27.

Til stk. 2. Bestemmelsen i stykkets 2. pkt. om statens dækning af omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, når skifteretten ikke har krævet sikkerhed, er ny i forhold til gældende ret og til betænkningssudkastet. I lovforslagets § 13, stk. 1, findes en tilsvarende bestemmelse, for så vidt angår betalingsstandsning. Denne bestemmelse, der svarer til § 39 d, stk. 1, i den gældende konkurslov, blev indsat for at give skifteretten hjemmel til at undlade at kræve sikkerhedsstillelse ikke alene når det er klart, at der vil være dækning for omkostningerne, men også i tilfælde, hvor skyldneren på grund af øjeblikkelige likviditetsvanskeligheder er ude af stand til at stille sikkerhed, men hvor det alligevel skønnes muligt at undgå en konkurs. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 166 (om offentlig akkordforhandling).

Bestemmelsen i forslaget stk. 2, 2. pkt., er indsat efter forslag fra Lønmodtagernes Garantifond og skal ses på baggrund af bestemmelsen i § 1, nr. 4,